

Při tom buděž v polohách při vodách učiněna vhodná opatření, aby zvěř při vystoupení vody mohla se zachránit.

Dále jest každý oprávněn osobami k tomu ustanovenými, postavením plašidel, nočními ohni a pod. zvěř od svých pozemků zapuzovati. Kdyby se při tom nějaká zvěř zranila nebo pošla, neprísluší tomu, kdo má právo honiti, nárok na nahradu.

§ 73.

Také ten, kdo má právo honiti, může cizí pozemky, které leží v jeho ohvodu honebním, ohradami nebo jinými opatřeními chrániti proti poškozování zvěři, pokud tím není majitel pozemků v jich užívání omezován.

K honbě oprávněný jest i přes to, že taková opatření učinil, povinen škodu zvěři způsobenou nahraditi, leč by dokázal, že účel oněch opatření vinou poškozeného byl zmařen.

§ 74.

Škody zvěři způsobené v oněch zahradách, pak na oněch pozemcích, kde výkon honebního práva podle § 6. tohoto zákona přestává, dále v zahradách ovocných a zelinářských, v sadech, školkách a na mladých stromcích porůzno rostoucích dlužno jen tehdy hraditi, když se prokáže, že se stala škoda, ač majitel na ochranu poškozených předmětů učinil taková opatření, jimiž se může zabrániti, aby zvěř škodu nezpůsobila.

Ovocné stromy, které jsou vápnem neb hlinou natřeny a mimo to slámou nebo natí makovou, zemákovou nebo proutím ovázány, jsou dostatečně proti zvěři chráněny.

§ 75.

Škody zvěři způsobené na plodinách ke sklízni dozrálých nebo již sklizeňních, avšak s pole ještě neodvezenejch, netřeba hraditi, když se dokáže, že v době, kdy škoda byla způsobena, plodiny při řádné správě hospodářství již mohly nebo měly být odvezeny, anebo jedná-li se o plodiny, které také venku mohou být uschovány, že nebyla učiněna taková opatření, kterými řádný hospodář podobné plodiny před škodou od zvěře chránivá.

§ 76.

Byla-li škoda na obilí nebo jinakých plodinách, jichž plná cena teprve v době sklízně vyměřiti se dá, způsobena honbou nebo zvěří před touto dobou dlužno ji nahraditi v té míře, v jaké se objevuje v době sklízně.